

Érdekesek a léptékváltások az előadásban. A nyílt színi brutalitás és a mini játékállatokkal „vívott” küzdelem békében megfér egymás mellett, mivel minden egy, üdvözlendő célnak rendelődik alá: elmesélni precízen, élvezetesen (!) Katona bonyolult históriáját.

Actcentus – Pass Andrea: *Napraforgó*, rendezte Balla Richie

A ma hozzáférhető, legkurrensebb drámakorpuszból kétségkívül vonzó Pass Andrea munkássága. Amellett, hogy hiteles, játszható szituációkat sorakoztat, komoly horderejű társadalmi problémákról is tudósít: átélhető és átérezhető, nagyon jelen idejű és erősen magyar fókuszú az a színház, amiben ő gondolkodik. Hogy a diák-színjátszók számára mindez könnyebbség, vagy épp ellenkezőleg, megoldhatatlan nehézségekkel teli terepet jelent, abban kissé tanácstalan vagyok a győriek Balla Richie rendezte *Napraforgó*ja után.

Akárhogy is, eleve bátor vállalkozás hozzányúlni ehhez a kompakt drámaszöveghez, az meg, hogy érvényes kozmetikai beavatkozásokat hajtottak végre rajta, jelentősen növeli a bemutató értékét. Az alkotók jó érzéssel azokon a pontokon módosítottak, ahol drámás játékokon keresztül is értelmezhető, ezáltal pedig közel kerül hozzájuk egy-egy jelenet – a családi tragédia csúcspontjaként szolgáló jelmezbáli szcénát megelőző készülődés tipikusan ilyen pillanat. És aztán jön a visszacsapás: a bálban éppen a lényeg sikkad el valahogy, akkor már többször mutatva, hogy a felnőtt karakterekkel, motivációikkal, esetenként fedett-kódolt beszédükkel nem igen tudnak mit kezdeni a játszó, bizonytalanságba sodorva több jelenetet.

Ez nem az ő felelősségük, persze, és érezhetően minden tőlük telhetőt megtesznek ebben a nagy odafigyeléssel készült, mégis csak részértékeket felmutatni képes előadásban. A gyerekek és a felnőttek mikrovilága Passnál élesen elválk, itt viszont – pusztán a megegyező életkorok és a belőlük következő hasonló megoldások miatt – nagyon is összemosódik, zavart okozva a tulajdonképpeni történések adekvát elbeszélésében.

Reménytelen – Zoltán Gábor: *Orgia*, rendezte Regös Simon

És a legvégére megint itt a háború: Zoltán Gábor brutális, az olvasóból fizikai viszolygást és undort kiváltó (magamról beszélek) fontos könyve volt a Regös Simon által és körül szerveződő fiúcsapat origója. A nyilas terror alatt álló Budapest véráztatta hétköznapijai adják az *Orgia* keretét: a válogatott kegyetlenkedések leírása, a „megteszi, mert megteheti” cinikus és pragmatikus megközelítése működteti ezt a rettenetes, minden ízében emberellenes, de hát mégis csak emberek által előállított, szégyenteljes kísérletet.

A játszó Budapest első nyilas revüjébe hívnak minket, a fehérre maszkolt arcú, fiatalokú elkövetők a komplex színpadi térhasználattal és az eleve hangsúlyosan színházi közegteremtéssel egy pillanatra sem hagynak kétséget afelől, hogy „csak” színházban vagyunk. Négy nagy fejezetre osztják az eseményeket, és a címek (*Hatalomátvitel*, *Az ifjúság ébredése*, *Hungarista művészet*, *A bolsevik támadás*) azt sejtetik, hogy egy előre kijelölt, jól körülírható irányba visznek az események. Ugyanakkor gyorsan kiderül, hogy a fejezeteken belüli epizódok sorrendje nagyjából-egészében esetleges: az ígért beváltatlan marad. (És az egész feltűnően emlékeztet a Stúdió K Színházban látható, remek előadásra a k2 Színházról: a *Rettegés és inség a Harmadik birodalomban* című „pesti kabaréra”.)

Problematikussá válik az embertársaikat *just for fun* kínzó, erőszakoló, gyilkoló nyilasok pozíciója akkor, amikor zsidókat/áldozatokat kell játszani némelyiküknek: ilyenkor óhatatlanul megjelenik a közreműködők játékában az együttérzés. Ez azonban szétrobbantja a teátrális keretet: ha nyilast alakítunk, akkor bármennyire ellenkezik is elveinkkel és jó érzésünkkel, mindvégig az egyenruhában kell maradni.

II. Országos Diákszínházi Fesztivál – kék szekció

beszámoló helyett

A fesztivál Kék szekciójának (pécsi) előadásairól nem kaptunk elemzést, részletes ismertetőt. Álljon itt a résztvevő csoportok jegyzéke:

Terne Cserhaja – *Se istenem, se hazám*, rendezte: Demarcsek Zsuzsa

Lovassy Színpad – *Viszonyok és változások*, rendezte: Fürj Katalin

Coproduction NNÁ/VMG – *OÁ, avagy a pályában egy gyermek jelezte, hogy valami baj van*, rendezte: Gombkötő Juli

PAPktum Faktum – *Régi és új színek*, rendezte: Pap Gábor, Várszegi Martin

Ifjú Morbid Színpad – Lorca: *Vérnász*, rendezte: Sárosi Gábor

Eck Imre AMI Soltis Stúdió – *Mielőtt meghaltam*, rendezte: Pesti Arnold

Adyák 11 – Mrozek: *Nyílt tengeren*, rendezte: Lakó Zsigmond

NNÁ 12.A – Bozsik Yvette: *Tavaszi áldozat*, felkészítő tanár: Krausz Alíz, Szent-Ivány Kinga
PHSZ Berze Színjátszók – *Lámpagyár*, rendezte: Ákli Krisztián
NNÁ/KIMI 12.B – *Utas és Há*, rendezte: Gyevi-Bíró Eszter

II. Országos Diákszínházi Fesztivál fődíjai

Pécs, 2019. április 26-28.

FŐDÍJ – LEGJOBB ELŐADÁS DÍJA

Kék szekció:

NNÁ/KIMI 12.b Petrezselyem Kékje – Szerb Antal: *Utas és Há*, rendezte: Gyevi-Bíró Eszter
PHSZ BERZE Színjátszók – *Lámpagyár*, rendezte: Ákli Krisztián

Zöld szekció:

Eck Imre AMI Soltis Stúdió – *Mielőtt meghaltál*, rendezte: Nagy Péter István
VMG/KIMI 11.d – *Pippin*, rendezte: Perényi Balázs, Szalai Ádám

XXX. ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ és ODE KONFERENCIA

Gyomaendrőd, 2019. április 11-14.

ODE Konferencia

2019. április 11.

A XXX. Országos Diákszínjátszó Találkozó idén nem csak a diákszínjátszó előadásoknak adott otthont, hanem az Országos Diákszínjátszó Egyesület konferenciájának is. A konferencia kezdete előtt dr. Pacsika György, a Gyomaendrődi Járási Hivatal hivatalvezetője köszöntötte a résztvevőket és kívánt jó munkát a város nevében. A konferencia két nagyobb részből állt: a délelőtti folyamán a regionális diákszínjátszó találkozók lebonyolító szervezetek képviselői számoltak be arról, hogy a saját térségük találkozója hogyan zajlott le, a délután folyamán pedig operatív csoportmunka vette kezdetét.

A dél-alföldi régiót Sárosi Gábor, a nyugat-dunántúlit Balla Richie, a dél-dunántúlit Komlóczy Zoltán, a két észak-alföldi régió közül a nyíregyházi regionális találkozót Demarcsek Zsuzsa, a közép-magyarországi régiót Fekete Anikó, a közép-dunántúlit Darabos Petra képviselte. Két terület nem delegált képviselőt a konferenciára: a másik észak-alföldi régió, azaz Debrecen, valamint az észak-magyarországi régió. Ennek a két régióknak a találkozóiról Tóth Zoltán ODE-elnök számolt be. Az operatív csoportmunka előtt az országos találkozó díszvendége, Keresztúri József igazgató úr örvendeztette meg a résztvevőket történeteivel, amelyek helyenként kísérteties módon emlékeztettek azokra a problémákra, melyekkel 2019-ben is küzd a diákszínjátszás. A csoportmunka során több kérdéses dolog is felmerült, mint például a jelentkezési lapok részletessége, az országos fesztiválok pénzügyi háttere, a dél-alföldi régióra nevező csoportok alacsony száma és a közép-dunántúli régió megszervezésének körülményei, illetve jövője.

A konferencia rövidege ellenére minőségi időt töltöttek együtt a résztvevők: érdekes és releváns kérdések fogalmazódtak meg, amelyek muníciót adhatnak az éves munkához mindenkinek.

Hornok Máté

Országos Diákszínjátszó Találkozó – Gyomaendrőd

2019. április 11., csütörtök

Az idei gyomaendrődi Országos Diákszínjátszó Találkozó egyben az ODE 30 éves születésnapjára ünnepségének első állomása is volt. A jubileumi alkalom négy nap alatt zajlott le, a sok off-program mellett – tréningek, koncertek stb. – 16 különböző előadás színjátszói kaptak lehetőséget a megmutatkozásra. A színjátszó csoportok nagy része csütörtökön érkezett a találkozóra, egészen délutánig a szállások elfoglalása, a regisztráció,